

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/50/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010109
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010109.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušan Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému L. W., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom G. A., prechodne bytom N. republika, W., A. XXXX/XX, trestne stíhaného pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. júla 2016, prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. mája 2016, sp.zn. 4T/7/2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 17. mája 2016, sp.zn. 4T/7/2016, bol obžalovaný L. W. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 00.00 hod. do 05.00 hod. dňa 10.01.2015 rukami vysadil z pántov pivničné okno rodinného domu č. XXX/XX na R. ulici v R. nad F., mestská časť U., následne vošiel do pivničných priestorov rodinného domu, odkiaľ po schodoch prešiel na prízemie domu, kde z chodby odcudzil čiernu koženú kabelku s dokladmi na meno I. R., dioptrické okuliare, mobilný telefón zn. Samsung nezisteného typu, rôzne členské karty a osobné veci menovanej a peňaženku s finančnou hotovosťou 25 Eur a tiež druhú peňaženku s dokladmi na meno N. R. s finančnou hotovosťou 10 Eur, čím spôsobil poškodenej I. R., trvale bytom R. nad F., U., R. XXX/XX škodu na poškodenom pivničnom okne vo výške 30 Eur a na odcudzených veciach škodu vo výške 200 Eur, celkom škodu vo výške 230 Eur. Za to bol odsúdený podľa § 194 ods. 2, § 36 písm. l/, n), § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, 3, 8 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr.por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenú škodu vo výške 95 €.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote obžalovaný podal písomne proti nemu odvolanie. V dôvodoch odvolania obžalovaný namietal správnosť výšky uloženého trestu a tiež právne posúdenie skutku, ktorý spáchal. Uviedol, že sa nikam nevlámal a nepoškodil žiadne okno, nakoľko sa do rodinného domu dostal cez pootvorené okno, ktoré v žiadnom prípade nemohol poškodiť tak, ako mu to prokurátor kladie za vinu. Poukázal na to, že ak by poškodil zariadenie alebo inak spôsobil škodu na rodinnom dome, škoda by bola oveľa vyššia, ako škoda, ktorú žiadala poškodená nahradiť. Preto by nemal byť odsúdený podľa 194 ods. 1, 2 Tr.zák., ale by mal byť odsúdený len podľa § 194 ods. 1 Tr.zák. To, že prokuratúra navrhla uložiť trest, ktorý mu bol uložený, sa obžalovaný dozvedel až z napadnutého rozsudku okresného súdu. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové dokazovanie, lebo sa necíti byť vinným zo spáchania skutku v obžalobe.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená. Vo vyjadrení namietala pravdivosť tvrdení obžalovaného, že sa nikam nevlámal, nakoľko predmetné pivničné okno bolo zatvorené na 100%. Po čine bolo vidieť na okne odštiepené drevo v mieste okenných pántov, čo je vidieť na fotodokumentácii. Pri vyčíslení škody boli poškodení korektní a do škody nezahrnuli cenu nového okna, pričom manžel poškodenej okno zatiaľ provizórne opravil a pripevnil napevno, z ktorého dôvodu nie je možné vetrať kotolňu. Podľa názoru poškodenej obžalovaný zneužíva korektnosť poškodených na zníženie výšky uloženého trestu. Poškodená vyslovila názor, že obžalovaný sa už pri svojom čine správal arogantne a svojím činom poškodenej spôsobil nevyčísliteľnú psychickú ujmu, spočívajúcu v pretrvávajúcom strachu z toho, že v ich dome by mohol chodiť cudzí človek.

Prokurátor sa k odvolaniu obžalovaného osobitne písomne nevyjadril. Na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr.por., pretože ho nepovažuje za dôvodné.

Krajský súd vykonal dňa 14.7.2016 verejné zasadnutie, predmetom ktorého bolo prejednať odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku okresného súdu a rozhodnúť o ňom, v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods. 5 Tr.por., o ktorej možnosti bol poučený v upovedomení o verejnom zasadnutí, doručenom mu dňa 25.6.2016.

Krajský súd, ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr.por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr.por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytýkaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytýkané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto chýb, v odvolaní nevytýkaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr.por. V tejto súvislosti odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 17.5.2016 urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr.por. vyhlásenie o svojej vine zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že v procese uvedeného vyhlásenia obžalovaného a rozhodovania okresného súdu o prijatí tohto vyhlásenia bol obžalovaný poučený v súlade s ustanovením § 257 Tr.por., vrátane osobitného poučenia podľa § 257 ods. 5 Tr.por. o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr.por. (z dôvodu porušenia práva na obhajobu zásadným spôsobom).

Na základe preskúmania správnosti samotných odvolaním napadnutých výrokov rozsudku okresného súdu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu podaného odvolania obžalovaného vyplýva, že obžalovaný fakticky namietal správnosť výroku o jeho vine, a to správnosť skutkovej okolnosti v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktorou sa mu kladie za vinu vysadenie pivničného okna z pántov, teda vlámanie sa do domu poškodenej. Z uvedeného dôvodu preto obžalovaný namietal správnosť právnej kvalifikácie skutku aj podľa 194 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. v spojení s § 138 písm. e/ Tr.zák., a teda v konečnom dôsledku aj zákonnosť trestu odňatia slobody uloženého podľa § 194 ods. 2 Tr.zák.

Podľa § 307 ods. 1 písm. b/ Tr.por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

S poukazom na citované ustanovenie a vzhľadom na skutočnosť, že v prejednávanom prípade okresný súd rozhodol o vine obžalovaného na základe výsledku postupu podľa § 257 Tr.por., teda prijatia vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, odvolací súd na základe ustanovenia § 307 ods. 1 písm. b/ Tr.por. už nemal právomoc preskúmať

správnosť skutkových okolností, ustálených vo výroku o vine obžalovaného, správnosť ktorých skutkových okolností obžalovaný namietal v podanom odvolaní. Z uvedených dôvodov odvolací súd už nemal inú zákonnú možnosť, ako posúdiť odvolanie obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine obžalovaného za neprípustné, teda vylučujúce možnosť odvolacieho súdu preskúmať správnosť výroku napadnutého rozsudku okresného súdu o vine obžalovaného z titulu odvolania obžalovaného. Preto v dôsledku podania odvolania obžalovaného odvolací súd mohol pristúpiť už len k preskúmaniu výrokov napadnutého rozsudku o treste a uloženej povinnosti nahradiť škodu poškodenej.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1, 2 Tr.por. preskúmal výroky napadnutého rozsudku nadväzujúce na výrok o vine obžalovaného, teda výroky o treste a náhrade škody, len z hľadiska prípadnej existencie chýb v zmysle § 371 ods. 1 Tr.por., keďže odvolaním obžalovaného neboli osobitne vytýkané chyby aj týchto výrokov napadnutého rozsudku, nadväzujúce na výrok o vine.

Z hľadiska preskúmania výrokov napadnutého rozsudku o treste a náhrade škody, odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že podľa § 371 ods. 1 Tr.por. dovolanie možno podať, ak

- a) vo veci rozhodol nepríslušný súd,
- b) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- c) zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,
- d) hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- e) vo veci konal alebo rozhodol orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania,
- f) trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje,
- g) rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- h) bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa,
- i) rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však odvolací súd nemôže skúmať a meniť,
- j) bolo uložené ochranné opatrenie, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky,
- k) proti obvinenému sa viedlo trestné stíhanie, hoci bolo neprípustné,
- l) odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody, alebo zoberal na vedomie späťvzatie odvolania obhajcom alebo osobou uvedenou v § 308 ods. 2 napriek tomu, že obvinený nedal výslovný súhlas na späťvzatie odvolania,
- m) pred podaním obžaloby generálny prokurátor zrušil právoplatné rozhodnutie prokurátora po lehote uvedenej v § 364 ods. 3,
- n) bol obvinenému uložený trest odňatia slobody na doživotie a súd rozhodol, že podmiennečné prepustenie z výkonu tohto trestu nie je prípustné.

Na základe preskúmania výrokov napadnutého rozsudku o treste a náhrade škody z uvedených dôvodov odvolací súd v prejednávanom prípade nezistil existenciu väd, uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 Tr.por. a odôvodňujúcich rozhodnutie v prospech obžalovaného.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.